

ESTANYS DE FONTARGENT I JUCLÀ

Principat d'Andorra/Arièja

Des de la Vall d'Incles pel port d'Incles i la collada de Juclà

Distància	14,5 km
Desnivell acumulat	866 m
Nivell de dificultat	Fàcil
Data	2 d'agost de 2020
Cartografia	Editorial Alpina: Andorra (1:40000)
Punts per a GPS	https://ca.wikiloc.com/rutes-senderisme/estanys-de-fontargent-i-jucla-54126115

Bonic, fàcil, reversible i exigent itinerari circular pel conjunt lacustre més interessant del Pirineu Oriental. A banda dels vuit estanys que s'hi visiten són de destacar els salts i gorgs dels rius de Manegor i Juclà.

Pel que fa al paisatge, el rocam és majoritàriament gneis —metamòrfic— i els quatre valls pels que transita són —òbviament— d'origen glacial, amb freqüents exemples d'erosió per aquest motiu: blocs erràtics, roques amoltonades, superfícies llises o bé estriades. I els dics morrènics que han conformat els estanys.

No té dificultat tècnica: els camins són ben fressats i senyalitzats i no hi ha passos compromesos. L'exigència la donen la llargària, el desnivell i els trams de fort pendent. Per això a l'hora de triar fer-lo en un sentit o l'altre, caldrà escollir si preferim afrontar els trams més rostos pujant o baixant.

Recomanem fer-lo quan la previsió meteorològica (Meteo France) pronostiqui un dia assolellat. Altrament ens exposem a les freqüents boires de l'Arièja. En aquest cas molta atenció al GPS, especialment a la zona de Fontargent.

Garbuix toponímic.

Els mapes francesos ressenyen el lloc com a «Joclar». Fins fa pocs anys tant als andorrans com als catalans se l'anomenava «Juclar», denominació que encara perdura a la majoria de rètols, ressenyes, al nom del refugi,... malgrat que darrerament ha passat a anomenar-se oficialment «Juclà». En aquesta ressenya hem respectat aquesta darrera denominació perquè, a banda de que té prou tradició, és tal com s'hi refereixen els coneixedors del lloc com.

Accés

A Andorra, per la CG-2 entre el Tarter i Soldeu, prenem la CS-270 endinsant-nos a la Vall d'Incles. Després de 3 quilòmetres, aparquem al lloc habilitat a tocar del Pont de la Baladosa.

Entre juliol i setembre, de 10 del matí a les sis de la tarda, la vall és tancada al trànsit. Hi ha transport alternatiu en autobús. En aquest període és millor arribar al Pont de la Baladosa pel camí de l'Obaga d'Incles. Compteu una hora més.

Pont de la Baladosa (1825m)

Prenem el camí senyalitzat (senyals grocs) i indicat vers el Port d'Incles, creuant un pontarró sobre el riu de Manegor. Camí ben fressat pel marge esquerre, en general de moderat pendent (NE).

A la Pleta de Manegor creuem el camí entre l'estany de la Cabana Sorda i els de Juclà, per on discorre l'HRP i el GRP. Per l'esquerra una passarel·la creua el torrent, de la que també parteix un altre camí als estanys de l'Isla i d'Anrodat. Bona estona més amunt atenyem el coll.

Port d'Incles (2262m)

O de Fontargent. Ampla collada entre el pic homònim i la Cresta de Juclà des de la que ja podem albirar els estanys de Fontargent. Baixem (NE/N) per camí fàcil tot i que amb alguns trams pedregosos. És senyalitzat com a GR (transfronterer).

Estanys de Fontargent (2150m)

El primer que atenyem és el gran. Prenem qualsevol dels diversos corriols que marxem a mà esquerra per apropar-nos al mitjà i ens enfilem —fora de camí— sobre un promontori per albirar el més petit, retornant a la riba del gran.

Quan som a l'extrem nord ens cal tenir cura de no seguir pel camí al Pla de les Peires (accés més usual des del vessant occità). Anem a la dreta pel GR, vorejant l'estany fins al seu desguàs, que creuem a gual.

Flauegem (E) al peu del contrafort septentrional del Pic Negre de Juclà, per terreny pedregós, d'alts i baixos sortejant els replecs, fins a davallar al riu de l'Estanhòl, a l'alçada d'un estanyol innominat.

Estanyol innominat (2103m)

Bifurcació indicada on atenyem el camí entre el Coll de Juclà i el refugi de Rulhe. Sobre nostre s'alça impressionant, vers sol ixent, el pic de Rulhe. Prenem direcció «Col de Joclar» (N) per la riba dreta hidrogràfica de l'estanyol. El camí segueix ben fressat i senyalitzat (GR). Aviat trobem el següent estany.

L'Estanhòl (2125m)

Encaixonat entre el Pic de Rulhe, el contrafort que acabem de flanquejar i el Pic Negre de Juclà que s'alça, també imponent, vers el SW. En aquesta direcció s'obre una ampla, pedregosa i rosta canal a la que ens adrecem per la riba esquerra.

Per camí ben definit serpentejem tot amorosint el fortíssim pendent (amb uns quatre-cents metres lineals en salvem dos-cents de desnivell). A la dreta podem admirar el salt del desguàs de l'Estany Negre sobre l'Estanhòl.

Estany Negre de Juclà (2325m)

Al peu del cim homònim i el de la Pala de l'Estany, per la riba ponentina, i del cordal Fontargenta-Ruf, per la llevantina. Per aquesta el voregem en direcció a l'evident coll que tenim vers migdia.

Collada de Juclà (2440m)

Sostre de l'itinerari i cruïlla de camins on, a mà esquerra, en surt el que puja al Coll de l'Alba (HRP/GRT) que mena a la vall de l'Arièja per un altre rosari d'estanys ben interessant (1). Vers el SE baixa el nostre, en direcció als estanys de Juclà, que ja podem albirar des del coll, així com el refugi.

Davалlem i creuem entre el Segon estany i el Primer per l'«istme», que els separa creuant el desguàs de l'un amb l'altre per una passarel·la metàl·lica.

Flanquegem el tarter al peu de la Tosa de Juclà on hi trobem un pas on ens cal ajudar-nos amb les mans (sol haver-hi una sirga).

(1) Podem albirar els estanys de l'Alba pujant al coll en uns 15'

Refugi de Juclà (2318m)

A la riba de l'estany Primer dels de Juclà, guardat de juny a setembre i ben condicionat.

Solament ens resta baixar pel bonic, fressat i ben senyalitzat camí (senyals grocs) seguint el riu de Juclà, ara per un marge, ara per l'altre, fins al pont del Travenc on atenyem una pista que ens retorna al de la Baladosa.